

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 118. Cynthii Aldobrandini Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. nil sit derogatum, quin prohibere valeat, ne quis sine ejus licentia ibi celebret. Præterea in eadem Congregatione die vigesima quinta ejusdem Mensis, declaratum est, quod si quis certo sciat, datam sibi facultatem excipiendi Confessiones, tutus sit in conscientia, etsi Episcopus dicat, se non meminisse: si vero dubius sit de facultate sibi concessa, curet, ut ab eo absoluti iterent Confessiones, ipse vero deinceps abstinere ab audiendis Confessionibus absque nova Episcopi Licentia: pariter die secunda Octobris decisum est, quod Nuptias benedicere non valeant Canonici, sed tantum Archipresbyter, qui est Curatus: tandem dubio in Urbevetana civitate exorto die vigesima Novembris a S. Rituum Congregatione declaratum, quod nullo modo conveniat, ut Magister Capellæ in supplicationibus incedat cum Beneficiatis, sed incedat cum suis Cantoribus immediate ante ipsos Beneficiatos, vel in loco per Episcopum assignando.

§. CXVIII.

Cynthii Aldobrandini Cardinalis obitus.

Ciacon. ad vitam Clem. VIII.

Primam hujus anni diem Purpuratorum Collegium [non sine planctu auspici-

auspicabatur; viam enim æternitatis ingressus erat omnibus in paucis charus Cynthius Passerus patria Senogal-
 liensis, Clementis VIII. ex Sorore Julia Aldobrandina Nepos, ab eodem Pontifice insignibus & cognomine nobilissimæ suæ stirpis Aldobrandinæ honestatus. Juvenis Romæ humanioribus literis, & Philosophiæ in Collegio Germanico, Patavii vero jurisprudentiæ vacabat, Doctoratus laurea decoratus: Pacis inter Austriacos & Polonos sancitæ nuntius ab Aldobrandino Cardinale, cui in hac legatione fidem operam præstiterat, missus Universam Romam lætitia replebat. Pluribus postea mensibus evolutis a Clemente VIII. utriusque, ut vocant, Signaturæ Referendarius, Avenionensis Legatus, & Cardinalis S. Georgii renuntiatur. Diversis quoque præfuit Congregationibus, ubi non modo præstantis ingenii specimen dederat, sed etiam in Senatu intrepido animo, magnoque Religionis fervore, quem singularis prudentia temperabat, sententiam suam protulit. Tot autem inter publica Ecclesiæ negotia primas eo curas intendit, ut se Deo gratum, pauperibus munificum, & literatis Mæcenatem domesticum exhiberet. Horum consortio usus in ædibus suis Academi-

Sæc. XVII.
 A. C. 1610.

*Ughel. Ital.
 Sacr. Ben-
 tivol. in
 Mem. hist.*

Sæc. XVII. A. C. 1610. miam instituit, Viris doctrina præstantissimis longe celebratissimam: pauperes peregrinos sæpius invisit, varia eis præstitit obsequia, & erogato liberali stipendio eorum pedes lavit. Cubabat in paleis, cædebat corpus suum flagris, & consenescebat in precibus: tandem vero calculi doloribus confectus meritorum præmium in cælis recipiebat. Corpus ejus ad D. Petri ædem ad Eudoxiæ titulum delatum est, cui etiam Ecclesiæ totam suppellectilem suam sacram legabat.

§. CXIX.

Innocentius Bufalo Cardinalis mortuus.

*Ciaccon. l. 6.
Amyd. in
vita Sua.*

Alter erat ex Purpuratis, qui hoc anno decesserant, Joannes Bubulus seu Bufalo de Cancellariis Nobilis Romanus, qui stupenda memoriæ felicitate, ac ingenii acie clarus itidem in Collegio Germanico Philosophicis ac Theologicis disciplinis imbutus, Juris prudentiæ lauream emeruit, atque a Sixto V. *Referendarius*, a Clemente VIII. *Canonicus Basilicæ Vaticanæ* nominatus, Narniensis & postea Bononientis urbis *Prætor*, tandem vero *Camerinensis Antistes* creabatur: Agebat quoque *Seedis Apostolicæ Nuntium* apud Henricum